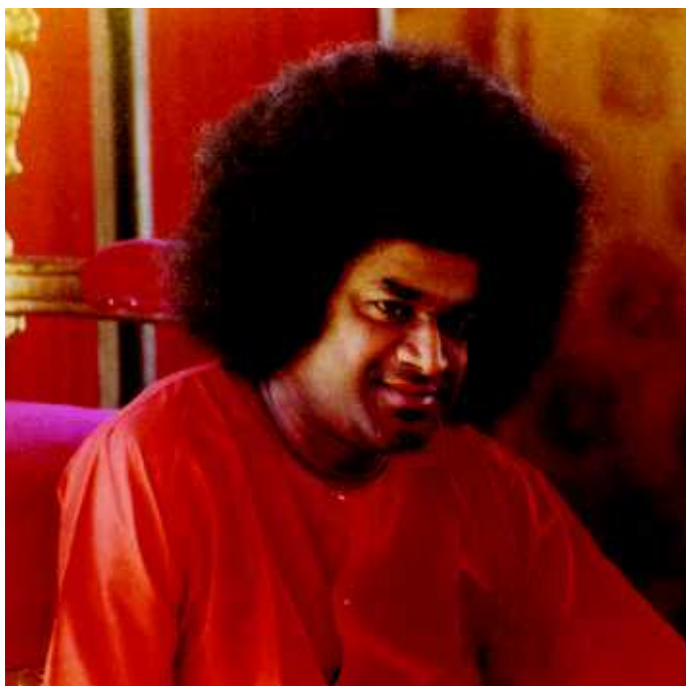

Mnoho cest

Promluva Satja Sáí Báby, Y.M.I.A. Majlapúr, Madras 24. března 1958

Nepřišel jsem vám „přednášet“, protože nevěřím že by pouhá slova měla velkou cenu, byť by byla sebevíc učená, okázalá nebo přehojná. Přišel jsem se s vámi rozdělit o svou lásku (*préma*) a podílet se na vaší lásce. Toho si cením nejvíce. To je ten opravdový zisk.

Tajfun nenávisti a nepravdy dnes rozmetává obláčky ctnosti, spravedlnosti a pravdy (*dharma*, *njája* a *satja*) do všech koutů nebe a lidé pak mají dojem, že samotnému věčnému univerzálnímu náboženství (*sanátana dharma*) hrozí zánik. To by se ale mohlo stát jen s vůlí boží, a Pán, který *dharmu* ustanovil, nedovolí, aby byla zničena.

Věčné univerzální náboženství (*sanátana dharma*) je všude tam, kde jsou zdůrazněny pravda, ctnost, mír a láska (*satja*, *dharma*, *šánti* a *préma*) v každém náboženství nebo jazyce, každým učitelem, kdekoliv. Dokud bude člověk schopen lásky (*préma*), bude existovat *dharma*, o tom nepochybuje. Když upřete tuto lásku (*préma*) na Pána, bude vaše mysl pomalu, pozvolna doznávat revolučních změn. Potom se bude člověk podílet na strastech a radostech

svých bližních a dotkne se samotného zdroje blaženosti, který se nachází za dočasnými zisky a ztrátami tohoto světa. Božská láska (*préma*), směřující k Pánovi, se nazývá *bhakti* (oddanost) a je tou nejsnadnější z cest, vedoucích k cíli.

Cesta oddanosti nevyžaduje nic než lásku

O oddanosti (*bhakti*) lze říci, že má několik stadií. *Mukhjábhakti* je stupeň, kdy záleží pouze na službě (*séva*) Pánovi a služba je sama sobě odměnou. Oddaný nechce víc než sloužit Nejvyššímu, jak nejlépe dokáže. To pozvolna přechází v *parábhakti*, kdy není vnímáno nic jiného než jméno a podoba Milovaného. A pak přijde to, co se nazývá *gunabhakti*, ta je zabarvena třemi vnitřními kvalitami (*gunamí*): postoj *ártha* (postoj sužovaných a trpících), postoj *arthárthí* (toho, jenž vyhledává světskou útěchu), postoj *džidžňásu* (upřímně se tázajícího) a *džňánina* (moudrého člověka), jenž mlčí a je spokojen ve vědomí, že vše je On.

K tomu, abychom kráčeli po cestě oddanosti (*bhakti márga*) nepotřebujeme žádnou učenost ani bohatství nebo majetek, ani asketickou přísnost. Povězte, jaký měl Válmíki rodokmen nebo Kučéla bohatství, Sabarí učenost, Prahláda věk, Gadžarádža postavení a Vidura úspěchy? Měli jen nevroucnější lásku k Bohu (*préma*) a nic víc ani nepotřebovali. Milost boží je jako oceán: ohromná, bezbřehá.

Vaší duchovní praxí (*sádhana*), vaším opakováním božího jména (*džapam*), meditací (*dhjánam*) a systematickým pěstováním ctností je tato milost přeměňována na oblaka pravdy a ty dští na lidstvo jako přeháňky nevroucnější božskou lásku (*préma*), která se sbírá a teče jako záplava věčného blaha (*ánanda*) zpět do oceánu – do oceánu boží milosti. Když objímá lidstvo nevroucnější boží láska (*préma*), nazýváme to slitováním (*dhaja*), to není lítost, ale soucítění, které nás činí šťastnými, jsou-li šťastni jiní, a nešťastnými, když druzí trpí.

Viděli jste jistě žebráky, kteří na ulici zpívají. Každý z nich drží v jedné ruce dva činelky, jimiž udává takt, a v druhé jednostrunný nástroj, podle jehož brnkání ladí své zpívání. Nebude-li jeho zpěv ladit, bude znít falešně, a nebude-li dodržovat rytmus, skončí píseň paskvilem. Podobně se to má s písní života. Konejte své denní práce a zpívejte si přitom radostně k nápěvům boží lásky (*préma*). Jen taková hudba stojí za to.

Žít podle dvou hlavních zásad

To, co člověka tvoří nebo ničí, je mysl. Je-li ponořena do světských věcí, vede k otroctví, považuje-li svět za dočasný, pak se skrze toto odpoutání (*vairágja*) stává svobodnou a lehkou. Cvičte mysl, aby se necítila být připoutána k věcem, které se mění k lepšímu nebo k horšímu. Nestavte před ni pozlátko světské slávy a bohatství: přitahujte ji k trvalým radostem, vycházejícím z pramenů uvnitř vás. To přinese velkou odměnu. Pak se mysl sama stane učitelem (*guru*), neboť vás povede dál a dál, jakmile jednou ochutná sladkost naslouchání, rekapitulování a opakované vytrvalé meditace (*šravana, manana, a nidhidhjášana*). Právě mysl naplňuje hliněnou podobu, vyrobenou hrnčířem, tím božstvím, které oddaný v soše vidí; to mysl naplňuje svatyni vůní svatosti.

Je-li to, co jsme přečetli, uplatněno v praxi, dodává to sílu jako potrava, když je strávena, a napomáhá jako pohyb ku zdraví. Světec Tjagarádža pěl, že Pán je vnitřní hybnou silou v mravenci, stejně jako ve vesmíru; ale přestože to rozumem uznáváte, štípne-li vás mravenec, nemáte zrovna pocit, že jste přišli do styku s Pánem v této podobě, že? Neprohlašujte nahlas velké pravdy; svým jednáním ukazujte, jak si jich ceníte a že se jimi řídíte. Alespoň si dávejte pozor na jedno: abyste se sami nedopouštěli těch chyb, ze kterých obviňujete druhé. Nechtějte také na jiných, aby dosáhli takové úrovně, na niž sami nejste ochotni vystoupit. Budete-li žít podle těchto dvou zásad, můžete získat milost Pána, i když nepadáte k zemi před sochami a nezúčastňujete se rituálů a bohoslužeb podle předpisu.

Vidět Pána sídlícího v každé bytosti je možné

Je mnoho cest, po nichž můžete přicestovat do Madrásu; a stejně tak je mnoho cest k nejvyššímu Božství: cesty lásky, pravdy, služby, soucitu a pamatování na boží jméno (*préma, satja, séva, dhaja a námasmarana*). Je zde také *advaitin*, ten, který sebe poznává jako základní substanci všeho stvoření, jako samotné *brahma*. Všechny cesty jsou správné, jen některé jsou snadnější, některé jdou oklikami a další jsou tvrdé. Nejlehčí způsob jak pochopit základní skutečnost, je vidět Pána v každém tvorů, Pána sídlícího ve všech bytostech (*sarvabhúta antarátman*) jako realitu všeho, za mnohostí, kterou se obveseluje. Snad se budete podívat nad tím, jak je možné, aby Pán sídlil v každé bytosti, možná o tom budete i pochybovat. Cožpak jste neviděli, jak z jedné mangové pecky vyroste strom, který rodí tisíce plodů a v každém se nalézá stejná pecka jako ta původní, která byla zasazena? Tak se také jediný Pán nalézá v každé bytosti, která byla stvořena jeho vůlí.

Žádejte mne jen o oddanost a duchovní moudrost

Pamatujte, že vaše pravá podstata je táž jako podstata druhého člověka. On je ty, ale pod jiným jménem. Když uděláte dobrý skutek, děláte ho pro sebe, když provedete někomu něco špatného, uvědomte si, že zraňujete sebe; proto neubližujte druhým. Vzpomínám si, co dělal Husajn, syn perského Rabi Malika. Vždy vstával časně a s velikou pílí a oddaností se chodil do mešity modlit. Když se vracel, nalezl služebnictvo ještě spící na svých rohožích a rozlítel se na ně. Spílal jim a proklínal je, že zanedbávají náboženské povinnosti. Až ho jeho otec pokáral: „Synu, proč se zlobíš na ty ubohé duše, které jsou příliš unavené, než aby se probudily časně? Nesmazávej si dobré výsledky z dodržování božích přikázání tím, že plíšíš tyto nevinné otroky. Raději bych viděl, kdybys vstával pozdě a do mešity nechodil, protože jsi zpychl, že jsi pobožnější než ti ostatní a troufáš si vinit je z nedostatků, za které nemohou.“

Musíte dbát i o ty nejmenší detaily, protože oddanost (*bhakti*) není jen póza, je to řada

drobných činů, vyplývajících z postoje nábožné úcty k Božství ve všech bytostech. Dávejte si pozor na lež, která číhá na jazyku, na násilí, které se skrývá za pěstí, na jáství, které se skrývá za činem. Zadržte je, než vám přerostou v návyky a usadí se jako váš charakter, aby vám kazily osud.

Rámasvámí Reddy řekl, že činím mnoho zázraků a že všichni máte štěstí, že jste měli tuto příležitost mne slyšet. Nuže, já jsem podoben obchodníku, jehož krámk je naplněný věcmi, které člověk potřebuje. Ale jako prodavač za pultem vám dávám jen to, o co si řeknete. Když si zákazník řekne o ručník, jak mu mohu dát *dhóti*? Ale tyto materiální věci nejsou vůbec důležité.

Žádejte oddanost (*bhakti*) a duchovní moudrost (*džhána*) a já budu šťasten. Mnozí dnes po takových věcech netouží, je to jejich neštěstí. Jen promarnují svou drahocennou příležitost.

Snad za tento stav věcí může starší generace, neboť je povinností starších, aby svým životem ukazovali dorůstající generaci, že duchovní praxe (*sádhana*) a studium je učinily šťastnějšími a odvážnějšími pro dobrodružství života. Mladí vždy napodobují dospělé, budou se hádat, jestliže zpozorují, že dospělí baví se hádat, budou uštěpačně pohlížet na svatost, pokud dospělí nectí svaté osoby a instituce. Proto nedávám tolik vinu mladým, jako starší generaci.

Zbožnost není slabostí, nýbrž silou

Víra v Boha a v duchovní disciplínu se zmenšila v důsledku nedostatku nadšení u starších. Je zodpovědností všech zbožných lidí dokazovat svým životem, že zbožnost není slabost, ale síla, že otevírá mohutný pramen sil, a že ten, kdo důvěřuje Bohu, překonává překážky mnohem snadněji než nevěřící.

Netrvám na tom, že má každý věřit v Boha. Odmítám nazývat kohokoliv ateistou (*nástika*). Bytosti existují jako výsledek jeho vůle, v souladu s jeho plánem, takže nikdo není

vyloučen z jeho milosti. Mimoto každý pociťuje lásku k něčemu nebo k někomu a tato láska je jiskrou božství, každý musí nakonec založit svůj život na nějaké pravdě a touto pravdou je Bůh.

Nelze prožít život v absolutním vzdorování pravdě, každý musí jednou vzít pravdu na zřetel a někomu pravdu říkat, aby jeho život stál za prožití. A tento okamžik patří Bohu, protože v tom okamžiku, kdy vysloví pravdu nebo kdy miluje, slouží nebo se skloní, je teistou.

Takže ani oddanost (*bhakti*) není nutná. Nutná je láska, pravda, ctnost, dychtivost postoupit dál, sloužit, rozšiřovat své srdce, pojmout do své lásky celé lidstvo a vidět všechno jako tvary božského vědomí.

Sái inspiruje

**Během tohoto života musíte dosáhnout mnoha cílů.
Nejvyšší a nejhodnotnější z nich je získat milost a lásku Boha.**

Láska k Bohu vám dodá moudrost, která je potřebná k získání neotřesitelného míru. Každý by se měl snažit pochopit pravou přirozenost Boha. Pokud chcete být v této oblasti úspěšní, musíte rozvíjet ducha služby a zapojit se do dobrých skutků, které vám získají vděčnost všech lidí. Tím nejen že splníte úkol očistit vědomí, ale také se stanete vhodným kandidátem na získání duchovního vítězství.

Vidja váhiní, kapitola 11

**Vaše přirozenost se projevuje skrze činy, gesta, pohledy,
mluvu, jídelní návyky, oblékání a chování.**

Proto se musíte soustředit na to, aby vaše mluva, pohyby, myšlenky a chování byly správné a naplněné láskou a vznešeností, prosté divokosti a roztěkanosti. Musíte rozvinout pokoru, abyste mohli věřit, že se od druhých můžete naučit hodně dobrého.

Vaše nadšení, ambice, rozhodnutí, schopnost pracovat, poznání a moudrost musí být nasměrovány k blahobytu všech, ne využity pouze pro vaše sobecké potřeby.

Měli byste mít otevřenou mysl a všeobjímající lásku.

Promluva z knihy Vidja váhiní, kap. VIII

**Během meditace je důležité, aby byla záda pevná a ve vzpřímené poloze,
bez naklánění vpřed, vzad nebo do stran.**

Když se ohnete nebo hýbete, může dojít k vykojení velmi silné energie (*kundalini*), což může způsobit mentální problémy. Měli byste na sobě také mít volné oblečení. Oči se musí soustředit na špičku nosu. Musí být napůl otevřené, aby jste nebyli rušeni, ale ani neusnuli. Vyčistěte mysl od špatných myšlenek a naplňte ji myšlenkami posvátnými. Abyste toho mohli dosáhnout, musíte kontrolovat smysly. Vaše uši musí být vytrénovány k tomu, aby naslouchali pouze vznešeným a povznášejícím myšlenkám a vyhýbali se špatné mluvě a pomlouvání. Vaše oči musí být vyladěny na Božství.

Nepokojnou mysl musíte držet na uzdě tím, že ji udržujete zkoncentrovanou na vdechování a vydechování za neustálého opakování mantry *só ham* (On je já).

Díky těmto postojům a činnostem lze kontrolovat váš životní dech a to vám zajistí, že se ve vás projeví velká moc jógy.

Promluva z 11. 3. 1984 (Drazí studenti)

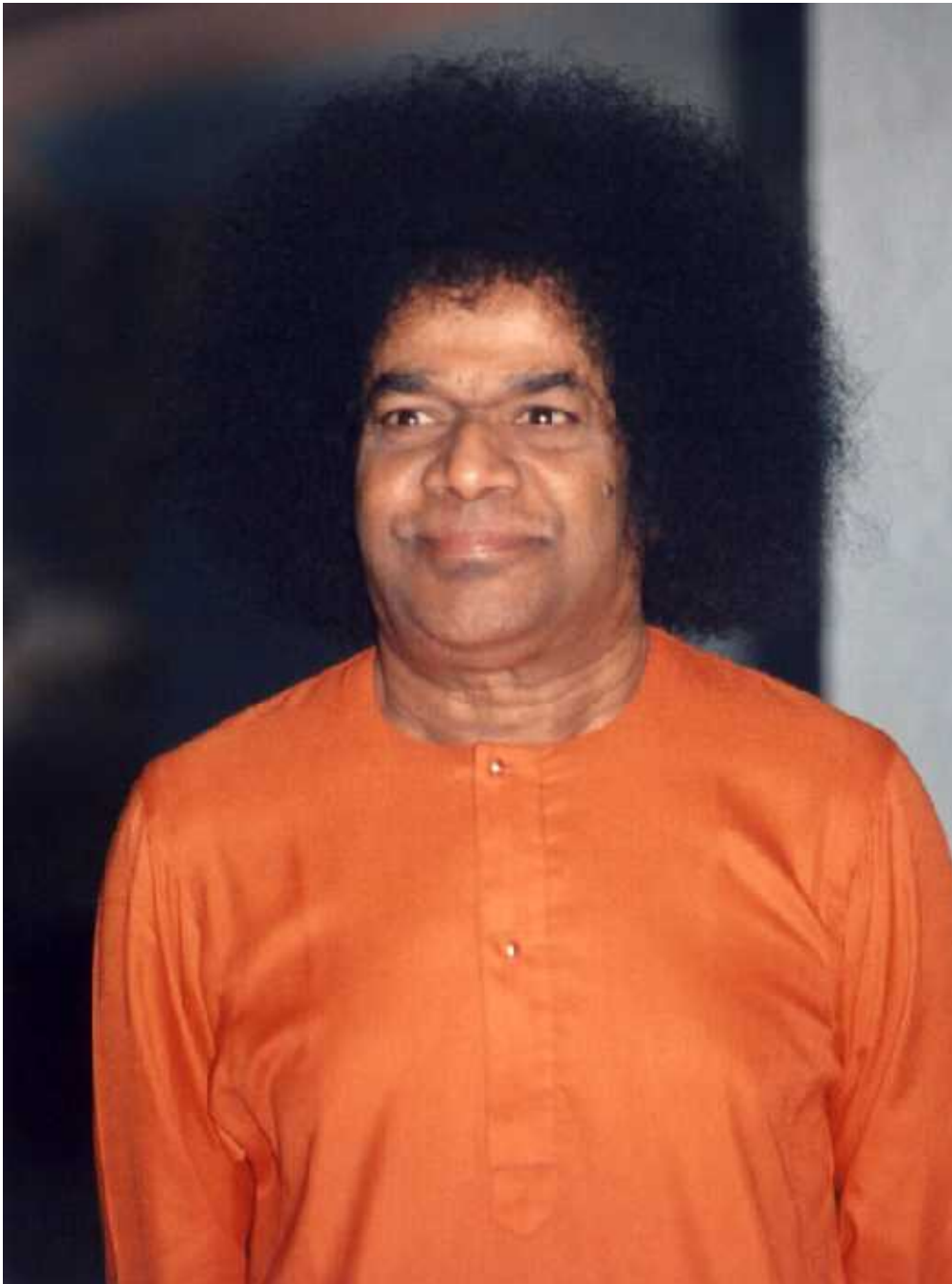
**Dobré vzdělávání je takové,
které pokrývá světské i duchovní záležitosti.**

Ze vzdělávání přichází pokora a z pokory přichází právo získat dobré vlastnosti.

Na základě takového práva můžete získat bohatství. Když získáte bohatství, můžete jít po cestě dharmy (správného chování). Jakmile budete následovat cestu spravedlnosti, budete šťastní v tomto i duchovním světě.

Summer showers 1976

Nezasévejte strach do srdcí druhých,

nepůsobte jim bolest, nerozšiřujte strach a smutek. Pokud vám bolest druhých přináší radost, pouze mrzáčíte Boha v sobě a vynášíte na světlo svou démonickou povahu. Bůj je přítomen ve všech. Je ve vás, stejně jako v těch, které se snažíte zranit. Pamatujte na to a vzdejte se všech pokusů poškodit ostatní. Vaše vnitřní podstata je stejná, jako v „ostatních“.

Satja Sái promlouvá, kniha 5, 20. února 1965

Šrí Satja Sáí Bába

GÍTA VÁHINÍ – Svaté slovo boží

KAPITOLA 10

„Dhanadžajo, jen ten má nárok být nazýván *panditem*, kdo jasně viděl rozdíl mezi *karmou* a *akarmou*. Pokud si do hlavy cpal jen knižní vědomosti, není *panditem* (mudrcem). *Pandit* musí mít intelekt, schopný udělit mu vizi pravdy, *samjag daršana*. Když dosáhne této vize, všechna *karma* se stává neúčinnou a neškodnou. Oheň *džňány* má moc vstřebávat a spalovat *karmu*.

Někteří říkají, že *džňánin* nezbytně musí snášet následky *prárabdhakarmy*, že jim nemůže uniknout. To je závěr, k němuž dospívají ti druzí, nikoliv zkušenost samotného *džňánina*. Těm, kteří ho pozorují, se může zdát, že sklízí ovoce minulé *karmy*, ale on tím zůstává zcela nedotčen. Kdokoli je pro vlastní štěstí závislý na předmětech nebo se žene za smyslovým potěšením, kdo je motivován pudy a touhami, ten je *karmou* vázán. Avšak ti, kdož se od těchto věcí osvobodili, nepodléhají pokušení zvuku, doteku, tvaru, chuti, vůně ani žádnému jinému kouzlu smyslů. Zůstávají nedotčeni. *Džňánin* je nanejvýše šťastný sám se sebou a nemá potřebu být na něčem závislý. V *akarmě* nalézá *karmu*, a *akarmu* nalézá v *karmě*. I když *karmu* koná, není jí ani v nejmenším ovlivněn. Nehledí na ovoce činů.

Budeš se ptát, jak to dokáže. Poslouchej tedy: dokáže to, protože je stále spokojený. Spokojený člověk je svobodný, není závislý na druhých a je nedotčen pocitem, že on koná. Je spokojen se vším, co ho potká, s dobrým i špatným, neboť je přesvědčen o tom, že se všechno musí dít podle vůle Pána. Jeho mysl je neotřesitelně vyrovnaná a on se trvale raduje. Nespokojenost je známkou nevědomého (*adžňánin*). Jsou lidé, kteří se vzdávají vyšších cílů života (*purušártha*) a propadají lenosti, jak by se o nich mohlo říci, že jsou šťastni při všem, co je potká? Spokojenost je poklad, který získá *džňánin*. Nemůže ho získat *adžňánin*, který kupí jedno přání na druhé, plánuje jednu věc za druhou, trvale schne touhou, trápí se starostmi a spaluje si srdce chamtivostí.

Džňánin není ovládán dualitami radosti a smutku, vítězství a prohry, zisku a ztráty. On je *dvandvátíta*. Pohrdá nenávistí a nikdy jí nedá příležitost působit. *Svarúpa* i *svabháva átmana* jsou zárukou, že se ho nic nedotýká. On je *asanga*, neovlivněn vším, co není *átman*. Nepodléhá zrození ani smrti, hladu ani žízni, zármutku nebo klamu. Hlad a žízeň jsou kvality *prány* (životní projevy), zrození a smrt jsou charakteristické vlastnosti těla, zármutek a náklonnost jsou hnutí mysli. Proto, Ardžuno, jim nepřikládej žádnou důležitost. Věz, že jsi *átman*, vzdej se všeho klamu a buď odpoutaný. Buď jako lotosový list na bahnitém jezeru *sansáry*, neumaž se blátem kolem tebe. To je znak *asangy*: být v něčem a přece mimo. Buď jako lotosový list, ne jako sací papír, který se poskvrní vším, s čím přijde do styku.

Konej posvátné omývání (*abhišéka*) *átmalingamu* čistou vodou svých vlastních hnutí mysli (*čittavritti*). Když se *čitta* pohybuje jedním směrem a smysly (*indrija*) druhým, je člověk dvojnásobně zmaten. Proto se drž daleko od připoutanosti. Pak vše, co činiš, se mění v oběť, *jadžňu*. Cokoli promluvíš, změní se v posvátnou mantru. Každé místo, kam vstoupíš, se stane svatým.

Také ti, Ardžuno, povím něco o oběti (*jadžňa*). Poslouchej s nevzrušenou a klidnou myslí. Lidé hovoří o *dravjajadžně*, *tapójadžně*, *jógajadžně* atd. Při hloubení jámy se vykopaná hlína nahromadí vedle ní. Není jáma bez hromady. Když se na jednom místě nahromadí bohatství, musí docházet také odpovídající měrou k dobročinnosti. Správné využití bohatství je *dravjajadžňa*. Co je správné využití? Darovat krásu, pozemek nebo svou dovednost – to všechno spadá do *dravjajadžni*. Jsou-li všechny fyzické aktivity, mentální činnost a řeč užívány pro *sádhanu*, stávají se *tapójadžňou*. Ale jak by mohlo být označeno jako askeze (*tapas*), když musíte ze slabosti ulehnout, protože jste vynechali jídlo? Konat *karmu* a přitom zůstat *karmou* nespoutaný je *jógajadžňa*.

A *svádhjájadžňa*? To znamená studovat s pokorou a úctou svaté spisy, které tě dovedou k osvobození (*mókša*). Takové studium je způsob, jak splatit dluh starobylým mudrcům (*rší*), kteří spisy sestavovali. Další je *džňánajadžňa*. Tím se nerozumí znalost viditelného a postřehnutelného, ale toho, co je neviditelné a nepostřehnutelné (*paróksajadžňa*, ne *aparóksajadžňa*). Naslouchej šástrám, týkajícím se tohoto poznání, studuj je, rozjímej o jejich učení a v mysli zvažuj všechna pro a proti. Tomu se říká *džňánajadžňa*. *Džňána* také znamená dychtivost poznat základní princip *átmana* (*átma tattva*) dotazováním se starších a osob s duchovními zkušenostmi.

Nyní se mne, Ardžuno, můžeš zeptat na způsob, jak toho můžeš dosáhnout. Ti, kteří o to horlivě usilují, musí jít k realizovaným duším a získat si jejich milost. Poté, co dobře poznali jejich způsoby a rozpoložení, musí vyčkat vhodné chvíle a poprosit je o pomoc. Pokud jsou na pochybách, měli by se s klidem a odvahou na ně obrátit. Studium stohů knih, pronášení několikahodinových přednášek a nošení oranžového šatu z člověka neudělají skutečného učence (*džňánin*). Toto učení (*džňána*) lze získat jen od starších, kteří zažili absolutno – jen jejich prostřednictvím. Musíš jim sloužit a získat si jejich lásku. Jak by se mohly odstranit pochybnosti studiem knih? Tím se mysl spíše zmate. Knihy mohou přinejlepším informovat, ale nemohou názorně podat přímý důkaz. Jen realizované osoby mohou přesvědčit přímým znázorněním. Proto je třeba je vyhledávat a s velkou úctou jim sloužit. Jen tak je možné získat toto drahocenné vědění. Žádné množství mořské vody nemůže uhasit žízeň, žádné množství studia šáster nemůže odstranit pochybnosti.

Kromě toho, ten, kdo aspiruje na *džňánu*, musí nejen mít oddanost (*bhakti*) a víru (*šřaddhá*), ale musí také být čistý a prostý. Neměl by být netrpělivý a iritovat učitele. Chvat ničí šance na úspěch. Cokoli guru řekne, je třeba praktikovat a prožít. Neměl bys zkoušet každou radu, kterou uslyšíš nebo o níž se dozvíš, a tak měnit *sádhanu* podle své libosti, ani ne z touhy stát se rychle *džňáninem*.

Skončil bys jen jako dokonalý *adžňánin*. Někdy je dokonce lepší zůstat nevědomý (*adžňánin*), neboť v takových případech mohou někteří skončit i v blázinci. Proto je třeba velké opatrnosti.

Musíš se snažit uspokojit gurua a získat jeho přízeň tím, že uposlechneš jeho příkazy a budeš mu s láskou sloužit. Neměl bys mít na mysli nic jiného než jeho blaho a potěšení. Všeho ostatního se vzdej a získej si jeho milost; pak se ti dostane *džňány*. Budeš-li místo toho neposlušný a z egoismu a nedostatku víry kritický, nemůžeš být požehnán vizí pravdy, nýbrž budeš uvržen do temné bezútěšnosti. Tak jako kráva přijme tele, jakmile ho spatří, guru si do své blízkosti přitáhne žáka (*šišja*) a dá mu mléko své milosti. *Šišja* by měl mít ryzí charakter. Potom stejně jako je kus čistého železa přitahován magnetem, učitel obdaří žáka svou okamžitou pozorností.

Šišja může kvalifikaci učitele zkoumat, de facto by ji měl zkoumat. On totiž učitele potřebuje, Ardžuno! Popiši nyní vlastnosti, které by učitel měl mít. Musí mít nejen knižní vědomosti, ale také moudrost získanou přímou zkušeností. Musí být pevně zakotven v realitě, to znamená být zakotven v *brahma* (*brahmaništha*). Pouhá učenost ze šáster nedostačuje k udělení spásy (*mukti*), přinejlepším může dopomáhat k získání živobytí (*bukti*). Jsou jedinci, kteří dosáhli *mukti* prostřednictvím čisté *anubhavadžňány* (cestou vlastní zkušenosti), bez jediného zrnka *šástradžňány*, ale tito lidé nemohou zachránit následovníky trápené pochybami, protože nerozumí jejich potížím a nedokáží s nimi soucítit.

Jsou sta a statisíce (*lák*) osob, které jsou učiteli jen podle jména. Všichni v *gerua* jsou nyní „guruové“, i kuřáci *gandži* jsou „guruové“ a všichni, kteří si libují v promluvách a kteří píší knihy, jsou také „guruové“. Toulat se zemí a učit se diskutovat nedává nikomu právo na toto jméno. K tomu je třeba moc získaná přímou zkušeností, potřebná k povznesení žáka a k jeho navedení na dráhu *sádhany*, kterou předepisují šástry. K čemu poslouží umění diskutovat? Vše, co guru říká a činí, musí být v souhlasu se šástrami. Chrlení pasáží vyčtených z knih v dlouhých přednáškách, během nichž jsou posluchači strhováni od jedné vlny vzrušení ke druhé, z nich ještě nedělá gurua. Oni mohou být hrdiny mezi lektory, ale co se týče *sádhany* a tajů duchovního života, jsou nuly. Mohou být učiteli ve škole, ale nemohou udělit *bhakti*, ani ukázat cestu k osvobození. Tito „guruové“ dosáhnou právě jen takového stupně a žáci, kteří se k nim uchylují, získávají také jen to. Mají tolik ceny jako knihy obsahující věci, které hlásají. Mnozí netušící uctívači (*sádhaka*) jsou přitahováni kouzlem slov a slovní gymnastikou takových okázalých „guruů“. Mohou být nazýváni učenci (*pandité*), mohou pronášet přednášky, ale jen tím ještě nezískávají oprávnění udělovat dobrodiní *džňány*. To mohou dát jen *avatáři*, *dévamsasambhutové* a *tattvavidové*, kteří realizovali absolutno. (Pán přicházející v lidské formě, osoby reprezentující božské atributy a slávu, *džňáninové*, kteří dosáhli nejvyššího dobra duchovní *sádhany* a okusili nejvyšší blaženosti.) Nic nepomůže získat zlomek té či oné zkušenosti. Zkušenost musí být z „plnosti“ a musí být úplná. Ti, kteří znají jen zlomek, vás dovedou k určitému bodu a tam vás zanechají někde uprostřed jako Trišankua, visícího mezi nebem a zemí.

Guru se musí seznámit s ctnostmi a kvalitami aspiranta, který u něho hledá vedení; nesmí se dát pohnout ani ovlivnit žákovým společenským postavením, bohatstvím nebo stavem. Musí být schopen odhadnout aspirantovo srdce, jeho pravý charakter. Guru musí působit jako budíček pro žáky, kteří dosud spí spánkem nevědomosti (*adžňána*). Je-li guru skrblický a žák lenoch, pak běda oběma.“

Takto Kršna velmi jasně poučil Ardžunu o vlastnostech gurua a *šišji*, o jejich chování, učenosti, ctnostech a slabostech, aktivitách a charakteristických rysech. Tyto drahocenné skvosty Kršnových

rad nebyly adresovány jen Ardžunovi, ale celému světu. Každý, kdo se chce stát guruem nebo žákem, musí těmto převzácným slovům věnovat pozornost.

Povaha dnešních guruů a *šišjů* odpovídá nízké úrovni dnešní doby. Za starých dob bylo velmi obtížné najít gura. Tisíce dychtivých žáků po nich pátralo v lesích, protože guruové byli tak vzácní a drahocenní. Dnes je možné najít tucty guruů na každém rohu, ale počet žáků se stále zmenšuje. Úroveň obou rychle upadá. Jedni se připodobňují druhým a přizpůsobují se jejich úrovni. Funkce guruů byla degradována na povinnost žáky živit a starat se o ně. Na tom není nic špatného, pokud si to žáci zaslouhují, ale guruové se bojí, že je žáci opustí, a proto posluhují jejich vrtochům a choutkám. Žáci se nazývají *guruputhrá* (guruovy děti), *ášramavásí* (sídlící v *ášramu*), *sádhaka* atd., ale jejich životy zůstávají atmosférou *ášramu*, *sádhanou* i moudrostí a ctností *sádhua* nedotčeny. Ke guruovi necítí ani základní vděčnost. Ústa vyslovují hesla jako *Kršnárapanam*, ale činy ukazují jen *déha-arpanam!* (oddanost tělu, ne Bohu).

Kromě toho žáci si stanovují podmínky! Guru musí respektovat jejich přání po rekreaci, volném způsobu života a pohodlí. Guru musí zajistit, aby byl *šišja* šťastný, nesmí trvat na *sádhaně* nebo mu působit jakoukoli ztrátu či starost. Ovoce *móksi* jim musí spadnout přímo do klína. Guru by jim neměl doporučovat žádnou přísnou disciplínu a neudávat žádné směrnice pro život. Naopak musí respektovat všechna žákova přání. Jestliže mu guru v něčem oponuje, bude okamžitě opuštěn a odsouzen.

KAPITOLA 11

Jak mohou takto zhýčkaní jedinci, kteří milují pohodlí, dosáhnout osvobození? A jestliže guru není schopen získat vhodné žáky, proč by měl naříkat nad svým osudem? Je pozoruhodné, že jsou učitelé, kteří lamentují nad tím, že nemohou k sobě přitáhnout vhodné žáky! Požívači opia a kuřáci *gandži* nejsou vhodní guruové, jsou to podvodníci. Jak mohou osoby, které všechnu svou energii vynakládají na to, aby se užívali, být učiteli? A jak mohou ti, kterým jde o uspokojení choutek svých smyslů, být učedníky? Ti první jsou *dhana* (peněžní) guruové a druzí jsou *mada* (pyšní) učedníci. Považovat je za guruy a *šišji* znamená zneuctit tyto svaté názvy prachem hanby.

Kdo je pravý guru? Pravý guru je ten, kdo učí stezce odstranění klamu (*móha*). A kdo je pravý *šišja* neboli učedník? Ten, kdo se snaží ovládnout ven směřující prchavou mysl. Dnešní guruové vykřikují z každé tribuny to, co si včera o půlnoci při svitu lampy nacpali do hlav. Jejich výkon je jen vydávení dříve spolknuté potravy, nic víc. Hovoří jako papoušci opakující to, čemu se naučili nazpaměť. I dítě ví, že chamtivost a zlobu je třeba ovládnout, ale u těchto lidí zloba a chamtivost, závist a nenávisť, pýcha a chtíč vystrkují své ďábelské hlavy při každém slovíčku, které vyřknou, a každém sebemenším činu, který vykonají. Jestliže tyto sklony nejsou s to ovládnout ti, kdož se vydávají za učitele, jak se to pak může dařit ubohým žákům, kteří se k nim uchylují?

I když některý guru bude v nejvyšší míře obětavý, plný nesobeckosti a rovného přístupu ke všem (*sarvadžana samána*), se snahou držet se pravdy, s myslí prosycenou myšlenkami dávajícími sílu, usilující o zajištění života bez zármutku pro všechny lidi, žijící čistým a prostým životem, spokojen jen tehdy, když má příležitost ostatním ukázat správnou cestu (*sanmárga*) a *sat-gunu*, je možné, že se kolem něho shromáždí jen několik málo následovníků a budou mu připisovat vady, aby ho očernili, a zpochybňovat jeho integritu a opravdovost! Ale takový guru zůstane zcela klidný, protože on nic neztrácí. Všechnu ztrátu utrpí žáci tím, že si nechali ujít tak velkou příležitost.

Jednou věcí si buďte jistí: pokud někdo neodloží klam, že je tělem, nemůže realizovat Boha, ať putuje jakkoli daleko a vyhledá sebevíc guruů, jimž bude sloužit. Budete-li se toho klamu držet, nedopomůže vám k úspěchu žádná *dhjána* (meditace), žádná *džapa* (opakování božího jména), ani všechny vody z koupališť všech svatých řek! Vaše úsilí bude stejně marné, jako snaha vybrat vodu z děravé lodi.

Hospodáři, kteří plní svou povinnost, jsou v každém ohledu lepší než takoví *sádhuové*. Drží se *dharmy* svého *ášramu* (stadia života) a ubírají se správnou cestou za trvalého pamatování na Boha. Proto tito hospodáři dosáhnou cíle. O tom, jací jsou dnešní guruové a *šišjové*, by se dalo napsat mnoho svazků, ale tím by mnoho drahocenného času bylo spotřebováno v nepodstatných diskusích. Vraťme se tedy k hlavnímu tématu. Neboť hovořit o posvátném poutu mezi guruem a žákem – Kršnou a Ardžunou – jedním dechem jako o vztahu dnešních „guruů“ a „šišjů“ znamená dopouštět se svatokrádeže. Tato nejvyšší dvojice je jedinečná a nedosažitelná, žádná jiná se jí nemůže ani zdaleka rovnat. Všichni aspiranti i učitelé by si ji měli brát za vzor. Ardžuna se pokorně skláněl a všechna prozíravá nabádání guruova s upřímností plnil. Kršna Ardžunu učil tomu, co mu bylo opravdu ku prospěchu, a bral plně v úvahu, co skutečně prospěje Ardžunově pověsti, *átmánandě* a *dharmě*. Chránil ho a opatroval jako samotný dech života. Takovým byl Pán pro něho guruem.

Kršna je *paramátman*, Ardžuna je *džívátman*; Kršna je *purušóttama* (nejvyšší duch), Ardžuna je *naróthama* (nejlepší z lidí). Proto tvoří ideální dvojici učitele a žáka. Ostatní dvojice *guru-šišja* jsou jí jen podle jména. Umínění žáci a mocí opojení učitelé prostě promarňují život sledováním planých cílů. Kršna je oceánem *prémy*. Nad Ardžunou bděl tak, jako se opatruje oko nebo srdce. Učil svatosti a proměňoval ve svatost. Nepochopitelnou měrou miloval a byl milován. To je to, co dělá opravdového guru. A Ardžuna? Ani on není jen obyčejnou bytostí. Jeho *tjága* (odpoutání, odevzdání se) byla nedosažitelná. V každé krizi se držel Kršnova příkazu a slova. Přátelství s Pánem nosil jako výzbroj, která ho chrání před jakýmkoli ublížením, jako samotné tělo, v němž sídlí, jako něco, co musí pěstovat, posilovat a chránit, a přestože toto přátelství je tak mocnou silou, byl připraven ji v případě nutnosti vymazat. Takto by měli být guru a *šišja* spolu svázáni.

Pán, jenž je vtělením *prémy*, poznal žakovu upřímnost a odhadl jeho možnosti úspěchu. Pak mu podrobně vyložil prospěch a vznešenost *átmadžňány*. „Kauntéjo,“ pravil, „prostřednictvím *džňány* můžeš vidět v sobě a ve mně všechny věci. Potom zmizí duality a z nich vyplývající klam, jako vycházející slunce rozptyluje tmu. Znáš, Ardžuno, velmi dobře tvou minulost a pozadí tvého zrození. Tys neměl všední zrození, narodil ses s božskými (*daivi*) klady a s božským dědictvím. Vím to jen já, nikdo jiný. Protože o tom nevíš, odsuzuješ nyní sebe jako hříšníka, který zabíjí příbuzné

a přátele, starší a učitele. I kdybys byl hřešil, což nejsou hříšníci spaseni? Stačí lítost, aby byl hřích proměněn ve svatost. Pán milostivě přijme kajícnost a uděluje požehnání. Ratnákara hřešil do chvíle, kdy mu svitla moudrost, a díky kajícnosti se z něho stal světec. Stal se mudrcem Válmíkem. Jeho příběh je důkazem, jakou cenu má kajícnost. Můžete se ptát, stačí-li, když je někdo zproštěn důsledků hříchu. Neměl by se člověk vzdát i důsledků ctnosti (*punja*)? Nuže, člověk má svobodu vzdát se důsledků ctnosti, i když nemívá stejnou svobodu vzdát se následků provinění (*pápa*). Mohutný lesní požár promění na popel všechno, co je mu v cestě. Právě tak vzplanutí *džňány* spálí a zničí všechny hříchy i všechny ctnosti.

K získání této svaté duchovní *džňány* je bezpodmínečně třeba jedné věci: vytrvalé víry (*šradhá*) v šástry, v učitele a v dosažení poznání. Bez vážnosti zrozené z víry člověk nedokáže ani to nejmenší. Sami vidíte, jak je víra nutná k dosažení poznání. Víra je neporovnatelná klenotnice poctivosti (*sama*), sebeovládání (*dama*), ztišení smyslů (*uparati*), trpělivosti (*titikšá*), a hluboké meditace (*samádhána*), vlastností, z nichž každá je velmi žádoucím vlastnictvím.

Víra je jen první krok. Musel jsi po mém učení silně toužit. To je velmi nutné. Vedle toho musíš být také bdělý a nesmíš se poddávat lenosti. Také se může stát, že upadneš do nevhodné společnosti, která ti nebude povzbuzením. K tomu, abys unikl jejímu špatnému vlivu, a k posílení tvé mysli, aby ses jí úplně stranil, musíš být pánem svých smyslů.

Nepřipouštěj, aby se ti vloudily pochybnosti. Nedostatek víry nebo stálosti není tak zhoubný jako jed pochybností. Ten se svým působením a jeho následky podobá bacilu tuberkulózy. Rodí se v nevědomosti (*adžňána*) a proniká do kaverny lidského srdce, kde se množí. Je otcem i matkou pohrom.

Proto tohoto démona znič mečem sebepoznání neboli *átmadžňány*. Vzchop se, Ardžuno! Ujmi se činnosti, jako bys byl vázán povinnostmi. Plně důvěřuj svým slovům a dělej, co ti káže, bez pomýšlení na ovoce činu. Praktikuj *niškámakarmu*. Tímto odříkáním se upevníš v moudrosti. Osvobodíš se od změn – od zrození a smrti. Vzdej se názoru, že jsi konatelem a uživatelem, a to tím, že odevzdáš čin i jeho plody Pánovi. Pak se tě nemůže dotýkat žádný hřích, neboť nejsi ten, kdo koná, a čin musí být nutně svatý. Jako olej na jazyku, oční kapky v oku a lotosový list na vodě bude čin u tebe, ale nikoli z tebe. Ať cokoli učiníš, uslyšíš či uvidíš, nebudeš tím ovlivněn, zůstaneš nevinný a nedotčený jak činy, tak sluchovými i zrakovými vjemy. Radost čerpaná z vnějšího světa otevírá brány zármutku, je pomíjivá. Ale tys věčný, jsi samotný zdroj blaženosti nade vším a za vším, co tu je; jsi samo vtělení *átmana* (*átmasvarúpa*). To je tvá pravá podstata. Netýkají se tě aktivity, nazývané činy, ani jejich následky, které mylně považuješ za skutečné. Nejsi konatel, jsi jen svědkem, pozorovatelem! Celá tvá zmatenost vyvstala z klamu, že jsi činitel, z tvého ega a z pocitu ‚mé‘. Poznej *brahma*. Ujmi se úkolů, ale zříkej se následků. Vzdát se ovoce činů je mnohem víc, než vzdát se činnosti. *Karmajóga* je nadřazená *karmasanjáse*.

A nad oběma je *dhjánajóga*. Povím ti proč. *Dhjánajóga* vyžaduje základní znalost *karmajógy*, a proto jsi byl napřed poučen o *karmajóze*. Ti, kteří jsou činní, ale zříkají se ovoce své aktivity, jsou mi velmi drazí, protože jsou praví *sannjásí*, skuteční asketi. Nemám v lásce ty, kteří se zříkají rituálního ohně a upouštějí od všech činností kromě jídla a spánku, a jsou žádostiví smyslových potěšení. Chovají se jako lidé z Kumbhakarnova rodu a nečinně promarňují svůj čas. Od zahalečů jsem nedostížitelně vzdálen. Kdo se nepřestal honit za svými přáními, nikdy se nemůže stát jogínem, i kdyby se pilně věnoval *sádhaně*. Jen ten, kdo dbá, aby se nezaplétal se svými smysly,

a nelpí na výsledku svých činů, se může odříkat připoutanosti (*sarva-sanga-paritjagin*). *Dhjánajóga* je možná jen na základě *niškámakarmy*. Není-li mysl pod kontrolou a přístupná rozkazům člověka, může se proměnit v jeho největšího nepřítele. Proto žij o samotě, abys dokázal ovládnout smysly. Kůň bez otěží, volek nepřivyklý chomoutu a *sádhaka* s nezvládnutými smysly se podobají řece bez vody. Taková *sádhana* je bez užitku.

Povstaň tedy, Ardžuno! Umiň si, že své smysly ovládneš pomocí této jógy a že ji budeš praktikovat systematicky, vytrvale a pravidelně, v určenou hodinu a na určeném místě, bez libovolných změn. Tato jóga vyžaduje pravidelný režim. Přísně ho dodržuj. Neměň na něm nic podle toho, co tě momentálně napadne; to by mělo zoufalé následky. Těm, kdo se přejídají a vstřebáváním potravy vyčerpávají, kdo jedí příliš málo, takže trpí slabostí, kdo spí příliš mnoho nebo příliš málo, kdo medituje podle toho, jak se jim to hodí (to znamená dlouhé hodiny ve dnech, kdy nemají nic na práci, a pouze symbolicky, když jsou příliš zaměstnání), těm, kdo povolují otěže šesti vnitřním nepřítelům (chtění [*káma*], zlobě [*kródha*] atd.), kdo nedělají radost svým rodičům, zejména matce – a hlavně těm, kteří pochybují a mají malou víru v Pána a v gurua, kterého si zvolili a dosadili do srdce, *dhjána* nepřinese žádné ovoce.

Mysl adepta jógy by se měla podobat klidnému, rovnému plameni lampy umístěné v bezvětrí na okenním parapetu. Jakmile se objeví první záchvěv hříšné kolísavosti, měli byste přitáhnout mysl uzdu a nedat jí volnost tékat. Pěstujte vědomí, že vy jste ve všem a všechno je ve vás. Pak se můžete ujmout kterékoli jógy a dojdete úspěchu. Pak budete osvobozeni od rozlišování mezi ‚já‘ a ‚ostatními‘ nebo mezi *átmanem* a *paramátmanem*. Potom se radost a žal druhých stane i vaší radostí a vaším žalem. Nebudete moci již nikomu ublížit, všechny budete milovat a zbožňovat s vědomím, že jsou nejvyšším Pánem všech (*Sarvéšvara*). O těch, kteří dosáhli této vize, Pán Kršna prohlásil, že jsou vpravdě nejvyššími jogíny.

Zatím však je Ardžuna sužován pochybnostmi. Prosí o vysvětlení a vyjasnění, které by ho přesvědčilo. „Kršno, všechno, cos mi říkal, je mému sluchu velmi příjemné a mohu si dobře představit, že to je zdrojem blaženosti pro ty, kteří již uspěli. Ale je to obtížné a ne pro všechny dosažitelné. Jóga, v níž má být realizována jednota všeho (*samatva*) má mnoho překážek i pro plně vyzbrojeného *sádhaku*; co teprve pro obyčejné aspiranty, jako jsem já? Máme vůbec nějakou možnost? Křišno, copak je mysl tak lehce ovladatelná? Běda, vždyť ani slon netáhne tak silně jako mysl, která je líhni vrtošivosti; i její neústupnost a tvrdohlavost jsou velmi silné. Je to strašlivá saň. Nedá se chytit, nikdy se nezastaví na jednom místě. Pokoušet se lapit mysl a ochočit ji je jako chytat vítr nebo stavět z vody. Jak se může někdo s takovou myslí pouštět do jógy? Z obou úkolů – ovládnutí mysli a praktikování jógy – je jeden těžší než druhý. Nabádáš nás, Kršno, k nemožnému úkolu, který přesahuje možnosti kteréhokoli člověka.“

Při těchto slovech se na Pánově tváři rozestřel úsměv. „Tys, Ardžuno, mysl popsal velmi přesně a dobře jsi poznal její vlastnosti. Ale úkol není nemožný, mysl lze ovládnout, ať je to sebeobtížnější. Systematickým cvičením (*abhjása*), neutuchajícím dotazováním (*vičára*) a odpoutáním (*vairágja*) mysl může být ovládnuta. Není nic, čeho by nebylo možné dosáhnout vytrvalým praktikováním. Věř Bohu a cvič s jistotou, že máš k tomu sílu i milost, a všechny úkoly budou snadné.

Kdokoli se s odhodláním pustí do *sádhany*, dojde nejvyššího cíle, dosažitelného jen pro duše, které v průběhu několika zrození byly přeměněny. Měj na paměti, že člověk, který dosáhl jógy, je výš než

ten, kdo si osvojil rituální *karmu*. Proto, Ardžuno, usiluj o to, stát se jogínem a dosáhnout tohoto vysokého a svatého postavení. Ale to není všechno, co musíš učinit. Je stav, který je ještě vyšší než tento. Kdo se na mne zaměří celým svým vědomím, kdo se vši vážností o mně medituje způsobem vylučujícím všechno ostatní, je *mahájógí* a nejvyšší ze všech.

Dhjánajóga i *džňánajóga* jsou vnitřní disciplíny, obě založené na víře (*šradhá*) a oddanosti (*bhakti*). Bez těchto dvou jsou obě jógy nedosažitelné a všechna snaha je marná. *Sádhaka* je bez nich jako dřevěná loutka bez života a bez znalosti cíle. Základní předpoklad je hluboce zakořeněná *préma* k Pánovi. Jak ji můžeš získat? Poznáním Pánovy slávy a nádhery, jeho podstaty a charakteristických rysů – jeho *svabhávy* (základní podstaty) a *svarúpy* (reality). Proto tě nyní o nich poučuji. Předávám Ti plnou moudrost ze šáster, doplněnou o moudrost vnitřní zkušenosti. Věď, že už nezbyvá nic, co bys měl znát. Z tisíců aspirantů je jen několik, kteří o toto poznání usilují. A z nich jen tu a tam jeden uspěje. Všichni, kteří se vydají na cestu, do cíle nedojdou.

Ardžuno, uvědom si, že na světě není nic vyššího, než jsem já. Všichni jsou na mně navlečení jako květy na provázku. Pět žvlů, *manas* (mysl), *buddhi* (intelekt) a *ahankára* (ego) – těchto osm druhů *prakrti* (přírody) vytvořily hrubohmotné a jemnohmotné ve stvoření (*sthúla-súkšma prapañča*). Říká se tomu *apara* (nižší) *prakrti*. Existuje ještě jedno *prakrti*, které se od prvního liší a nazývá se *para* (vyšší) *prakrti*. To není ani *sthúla* (hrubé tělo), ani *súkšma* (jemné tělo), je to *čaitanja* (vědomí), sídlící v *džíví* (jedinci), a jeho aspirací je *džagat* (svět). Napřed Pán stvořil hrubý svět, pak do něho vstoupil jako *džíva* a prostřednictvím svého vědomí (*čaitanja*) učinil jej vědomým (*čit*). To je jasně formulováno ve védách. Musíš považovat *apara prakrti* (nestálý a pomíjivý aspekt Boha) za *svabhávu* (základní podstatu) *Paraméšvary* (nejvyššího Pána), a *para prakrti* za jeho *svarúpu*. Rozjímej nad smyslem této *svabhávy* a *svarúpy* a dobře jim porozuměj. Hrubé je omezeno diktátem vědomí (*čaitanja*), jež je *sarvasvatantra*, navždy svobodné, je svým absolutním Pánem.

Džíví znamená to, co přijímá životní projev (*prána*). *Džíví* se *prány* drží prostřednictvím své dovednosti a inteligence. Je vnitřním vůdcem (*antarjámín*), který do všeho pronikl a všechno udržuje. Takže *para prakrti* není nic jiného než samotný *paramátman*. Všechno, co se projevuje se stejným vědomím (*čaitanja*), je třeba pokládat za Jedno. *Džada* (nevědomí) a *čaitanja* (vědomí) jsou dva předpoklady celého stvoření. Jsou totéž jako *prakrti* a *puruša*. Když *čaitanja šakti* (síla vědomí) věnuje svou úvahu předmětům, které propůjčují potěšení (*bhóga*), stvoří svět z vlastní *svakarmy*.

Džada přijímá formu těla (*déha*). Obě jsou mou přirozeností. Věď, že *Íšvara* (Všemohoucí), který způsobuje stvoření, udržování a rozpouštění, jsem já sám, skrze ně se projevující. Není jiná látka, než jsem já; není jiná realita nežli já. Já jsem prvotní příčina, základní substance. ‚Jsem jeden, nechť se stanu mnohými.‘ Tak jsem se já sám rozhodl rozmnožit se do rozmanitosti, nazvané *sršti*. Tento záměr působil na *májašakti*, kterou motivoval, aby vytvořila *mahátattvu*. To byl první krok ve vývoji *prakrti*.

Semeno, zaseté do země a zalévané, v průběhu několika dní do sebe nasaje vlhkost a nabobtná. Zatím nedošlo ke klíčení, ale byl to k němu první krok. *Mahátattva* se uskutečňuje tímto způsobem. Jako další krok v souladu s boží vůlí vzniká klíček. Tomu se říká *mahádahamkára*. Z ní vypučí pět listů, jemnohmotné principy pěti elementů. Celý hmotný svět (*džagat*) je společným produktem následujících osmi prvků: *prakrti šakti*, *mahátattvam*, *ahankára* a pěti prvků (*pañčabhúta*).“

Zkoumejte, zakoušejte

Promluva Satja Sáí Báby, Madrás 25. března 1958

Vtělení lásky!

Přišel jsem vás utěšovat ve vašem životě, ne vám vyprávět o svém! Proto se mi nelíbilo, že Rámanátha Reddy a Kastúri vyprávěli o mně a příhodách z mého života! Pro mne jsou důležitější vaše životy a mým záměrem je postarat se, abyste žili šťastněji a ve větší spokojenosti. Všechny bytosti musí konat posvěcenou činnost (*karma*), to je univerzální závazek, kterému nelze uniknout. Někdo se domnívá, že pod název *karma* spadají jen záslužné nebo hříšné, či ctnostné nebo mrzké činy (*punja* a *pápa*). Ale *karma* je i samotný váš dech. Jsou určité druhy *karmy*, jejichž plodů se nemůžete vzdát! *Karmy* jsou fyzické, mentální a duchovní a provádění každé z nich pro dobro Já se nazývá oddaností.

Slyšeli jste zmínku o Puttaparti a doporučení, abyste tam šli a dali se tam inspirovat *bhadžany*. Prosím, nepůsobte si vydání, protože ať jste, kde jste, kdykoliv mne zavoláte, může se váš pokoj proměnit v Prašánti Nilajam a vaše vesnice se může stát Puttaparti. Já jsem stále na pozoru, abych reagoval, vždy připraven naslouchat a odpovídat.

Chci, abyste byli aktivní a plně zaměstnáni, protože bez činnosti vám čas ztěžkne v ruku. Neplývejte ani jediným okamžikem z času života, který vám byl vyměřen, protože čas je boží tělo. Nazývá se formou času (*Kálasvarúpa*). Je zločinem zneužívat čas nebo promarnit ho v nečinnosti. Ani fyzická a mentální nadání, která jste obdrželi od Pána jako vklad pro život, by neměla být promrhána.

Sociální služby musí být poskytovány s radostí a úctou. Stejně jako gravitační síla táhne vše dolů, bude vás lenost (*tamóšakti*) stahovat dolů bez milosti, proto buďte stále bdělí a stále

činní. Tak jako je nutno neustále cítit mosaznou nádobu, aby se pěkně leskla, i lidská mysl vyžaduje cídění duchovní disciplínou (*sádhana*), to znamená aktivitami, jako je zbožné opakování svatého jména (*džapam*) nebo meditace (*dhjána*). *Karma*, jež je přirozená jako dýchání, se stává zbožnou činností (*vikarma*), provádí-li se vědomě s určitým cílem před očima.

Jakýsi Hind se jednou setkal se svým přítelem z Británie na břehu řeky Gódávarí a řekl: „Vykoupu se v těchto posvátných vodách.“ Když skákal do vody, opakoval jméno „Hari“ a pak vyšel občerstven na mysli i na duchu. Pocítil veliké štěstí, že mu byla dána vzácná příležitost vykoupat se ve svaté řece. Brit se smál a řekl: „Vždyť je to jen H₂O; jak můžeš cítit nevýslovné

potěšení, když se do toho ponoříš?
To je všechno jen pověra.“ Ale Hind odpověděl:
„Jen mi ponech tu mou pověru a ty si klidně
zůstaň u toho, že je to pověra.“ Voda cynika
očistila pouze na těle, ale věřící vyšel očištěn
i duševně.

Když se před staršími dotýkáte země, musí být
i vaše mysl pokorná, sklánět se nemá jen tělo.
V Madrásu je mnoho sociálních pracovníků, kteří
navštěvují nemocnice a slouží tam nemocným.
Většinu úkolů, které tam vykonávají, dělají
mechanicky. Například ovívají nemocné, píší za
ně dopisy a zpívají jim *bhadžany*, aniž by
věnovali pozornost skutečným potřebám
pacientů. Mnozí tuto práci dělají proto, že dnes
se sociální služba vykonává tímto způsobem. Ale
karma se musí vykonávat s plnou účastí mysli,
inteligentně, radostně a uctivě. Nemocného by
neměl obtěžovat zbytečný povyk kolem služby
sociálního pracovníka, naopak nemocný by se
měl těšit na jeho příchod jako na příchod toho,
kdo je mu velice blízký a drahý. Když se vám
tento druh práce nezamlouvá, nemusíte se jí
ujímat. Práce konaná mechanicky se podobá
knotu hořícímu bez oleje. Olej je zanícení mysli,
přilejete-li jej, lampa bude hořet dlouho a jasně.
Karmu je třeba konat bez očekávání výsledku.

Ve skutečnosti se z *karmy* stává jóga, když se
koná odpoutaně. Mnich (*sannjásin*) by si ani
neměl pamatovat, co dělal, neměl by při konání
karmy nikdy očekávat výsledky. To je nejvyšší
ideál, činnost bez přání (*niškáma*). Nejlepší
karma je to, co děláte z povinnosti, protože se
to dělá z nutnosti, a nikoli kvůli prospěchu.
Mnich (*sannjásin*) by neměl v sobě mít zlobu,
neklid, závist ani chtivost, ale z vlastní
zkušenosti asi víte, jak vzácní jsou mniši prostí
těchto vlastností.

Ani koutkem oka si nevšímejte mnicha, který se
zpronevřuje své přísaze, baží po slávě a věhlasu
a oddává se nactiutrání a soupeření. Nedejte se
takovými lidmi svést k tomu, že byste nevěřili
šástrám a védám. Jedině ten, kdo je pevně
zakotven ve víře, že tento svět je přelud mysli, je
pán (*svámí*). Všichni ostatní jsou jen Rámasvámí
nebo Kršnasvámí, mající nárok na přívlastek
svámí jen po jménu, nikoliv před ním.

Příroda (*prakrti*) je velmi staré jsoucno
(*purátana*). I živá bytost (*džíva*) je velmi staré
jsoucno (*purátana*), které má za sebou mnoho
příchodů a odchodů. Ale nyní přišla nově oděná,
moderní (*nútana*). Přišla coby poutník
k svatému místu, aby ho zbožně obcházela
dokola. Živá bytost (*džíva*) potřebuje vůdce,
který jí ukáže posvátná místa a pomůže jí
naplnit účel pouti. Tím vůdcem je sám Pán
a průvodcem jsou védy, upanišady a šástry.
Esence těchto svatých písem je v jediném
pravidle: Opakovat Pánovo jméno a mít jeho
slávu stále před očima.

Zaslužte si právo předstupovat před Pána beze strachu

Pán je jako svatý strom, splňující přání
(*kalpataru*). Ale musíte k tomu stromu přistoupit
a přát si něco, po čem toužíte. Teista je ten,
který se přiblížil, v tom je jediný rozdíl. Strom
nerozlišuje, všem uděluje rady. Pán nikoho
netrestá nebo se nemstí těm, kteří ho
neuznávají a nectí. Také netrvá na žádném
určitém způsobu bohoslužby, který by ho
potěšil.

Máte-li uši k slyšení, můžete v každém zvuku
slyšet „ÓM“, oznamující Pánovu přítomnost.
Všech pět živlů vytváří tento zvuk ÓM. Kostelní
zvon má sloužit k předání ÓM jako symbolu
všudypřítomného Boha. Když ze zvonu zazní
ÓM, probudí se nejvyšší Božství ve vás a vy si
uvědomíte jeho přítomnost. To je význam
zvonku, na který se zvoní před svatyní uvnitř
chrámu.

Zaslužte si právo předstoupit před Pána beze
strachu a požádat o své dědictví. Musíte se stát
tak svobodnými, že až se k Pánovi přiblížíte,
nebudete ho chválit. Chvála je znak strachu
a vzdálenosti. Jistě jste slyšeli příběh
o Kálidásovi. Řekl, že dosáhne osvobození
„jakmile odejdu já“, čímž chtěl říci, jakmile zmizí
ego, neboť pak zazáří ve své vrozené nádheře
jako *brahma* (jako nezničitelný *átman*). Když
přeškrtnete veliké „I“ (angl. já), změní se
v symbol kříže; to, co je ukřížováno, je tedy
ego. Pamatujte si to. Pak se božská podstata
manifestuje bez zábran.

Sádhanu provádějte radostně

Ego je nejsnáze zničeno pomocí *bhakti*, prodléváním u Pánovy velkoleposti, a tím, že posloužíme ostatním jako dětem božím. Můžete Boha volat jakýmkoliv jménem, protože všechna jména jsou jeho. Vyberte si jméno a tvar, které se vám nejlépe zamlouvají. Proto bylo komponováno tisíc jmen na různé podoby Boha, je vaším právem svobodně se rozhodnout pro jedno z tisíců. Učitel (*guru*) vám dá jméno a tvar, které se hodí k vašemu temperamentu a k vaší záslužné činnosti (*sanskára*). Kdyby se stalo, že vám *guru* pod pohrůžkami nalinkuje určitou *sádhanu* a prohlásí to za své nařízení (*ádžňa*), pak mu můžete říci, že hlavní je vaše uspokojení, ne jeho. *Sádhanu* musíte provádět v ovzduší radosti a spokojenosti.

Guru by neměl nutit žáka, aby se vyvíjel směrem, kterému on dává přednost. Žák má právo vyvíjet se podle svého, podle svých *sanskár* a sklonů mysli. Starý vztah mezi *guruem* a žákem (*šišja*) je dnes převrácen vzhůru nohama; bohatí a vlivní žáci nyní ovládají *guru*a a diktují mu, jak se má chovat, a *guruové*, kteří chtějí nasbírat slávu a bohatství, se snižují k metodám, které doporučují žáci, a tak snižují své postavení.

Proto zkoumejte *guru*a, jeho důvěryhodnost, ideály i praxi, než ho přijmete za učitele.

I pokud jde o mne, nedejte se jen přitáhnout vyprávěním o tom, co „tvořím“ mávnutím ruky. Nedělejte závěry se zavřenými očima, pozorujte, zkoumejte a zvažujte. Nikdy nikomu nepodléhejte, pokud necítíte vnitřní uspokojení, že jste na správné cestě. A především nemluvte špatně o velkých lidech a mudrcích. To je známkou hrubého egoismu a dětinské neomalenosti, kterou tato nadutost plodí.

Dnes vám navrhuji toto: právě tak, jak pečujete o tělo, které krmíte třikrát denně, aby se udrželo v dobře fungující kondici, věnujte denně pravidelný čas i péči o dobrý stav svého vnitřního vědomí. Věnujte jednu hodinu ráno, jednu večer a jednu hodinu při ranním úsvitu (té se říká *bráhmamuhúrta*) opakování božích jmen a meditování o Bohu. Budete-li pokračovat v této *sádhaně*, zjistíte, že na vás sestoupí veliký klid a budou ve vás vyvěrat nové mohutné zdroje síly. Po nějaké době vaše mysl bude stále dlít u jména, ať budete kdekoliv a ať se budete zabývat čímkoliv, a pak mír a radost budou vašimi nerozlučnými společníky.

Sái inspiruje

**Bez jiskry lásky není života, i šílenec něco nebo někoho miluje.
Musíte si uvědomit, že tato láska je odrazem Boha.**

To je vaše realita, poznejte ji jako Pána, sídlícího v srdci. Bez pramene lásky, bublajícího v srdci, nebudete vyzváni k lásce. Rozpoznejte ten pramen, spoléhejte na něj víc a víc, na jeho možnosti, pokuste se jím zavlažit celý svět. Odhod'te všechny vlivy ega. Neočekávejte nic odměnou od těch, ke kterým ho rozvinete.

Satja Sai promlouvá, kniha 3, kap. 212, 6. září 1963

První čtyři písmena abecedy

Promluva Satja Sáí Báby, Satja Sáí univerzita, Brindávan 6. července 1975

Proces vzdělávání musí z jednotlivce učinit šťastnějšího a užitečnějšího člověka, lepšího občana, který je schopen a ochoten podpořit pokrok svého národa. Musí přestat připisovat důležitost udílení diplomů, jako je tomu dosud, vždyť ty slouží pouze jako žebračí misky, s nimiž absolventi putují zemí při hledání zaměstnání.

Dnes se mnoho mluví o povinnosti a zodpovědnosti při plnění všech úkolů. To je všechno pěkné, ale význam zahrnutý v těchto slovech není řádně pochopen. Student si myslí, že jeho povinností je pouze být dochvilný při docházce na fakultu nebo do školy a být pozorný při přednáškách a jiných akademických cvičeních. Učitelé mají za to, že splnili svou povinnost přítomností v předepsaných hodinách a vykonáním toho, co jim bylo uloženo.

Od tak chybného pochopení je třeba upustit. Vzdělání musí být vítáno jako duchovní disciplína vedoucí k nastolení míru (*šánti*) v srdcích jednotlivců i ve společnosti, včetně celého lidského společenství. Vzdělávání je duchovní usilování, nad kterým bdí bohyně Sarasvatí. Sarasvatí je mocí a silou Brahmy, prvního člena trojice, zdroje a živitele veškeré tvořivé aktivity. Gájatří, životodárná védská mantra, modlí se ke zdroji světla, aby osvětlil intelekt aspiranta, je také jednou stránkou této moci a síly.

Dnes lidé opomíjejí Sarasvatí i Gájatří
Mantra Gájatří je univerzální a věčné vyzvání vtělené lásky a světla, stoupající z lidských srdcí. Je to samotný základ vzdělávacího úsilí v každé zemi za každé doby, ale dnes lidé Sarasvatí a Gájatří ignorují a místo nich posadili na oltář vzdělání bohyni bohatství

Lakšmí. Důraz se klade na měkký nábytek, měkké osnovy, měkké zkoušky a měkké zacházení s lenochy a rošťáky. Cílem je vyždímat ze společné nádrže, co se dá, ne přispívat do ní co možná nejlépe a nejvíce. Učitelé i žáci vykonávají minimum, co se týká výuky a studia.

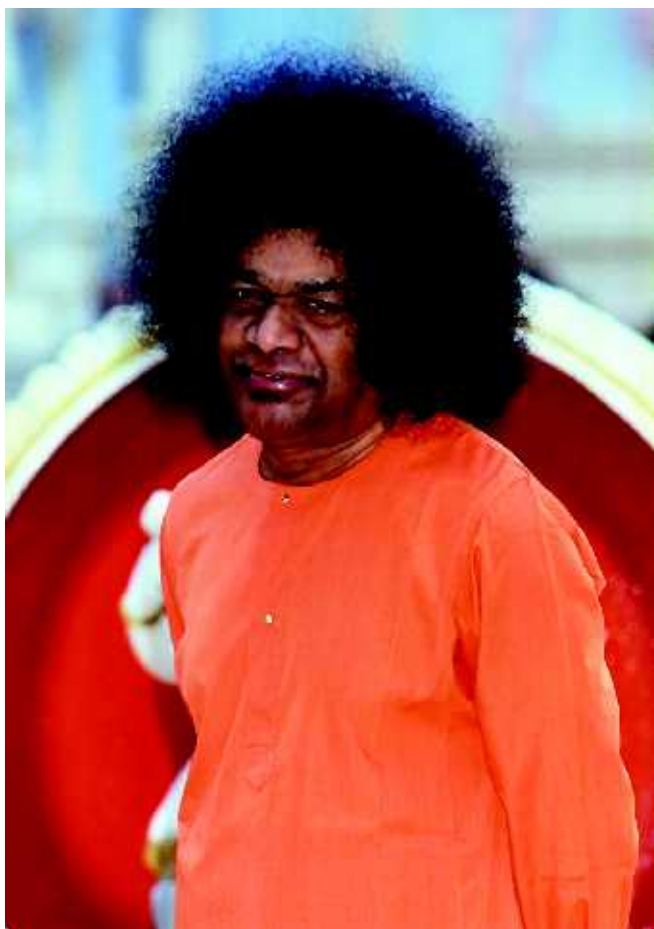
Tato fakulta je vedena podle zcela opačných zásad. Důraz je kladen spíše na dávání a odpouštění, než na dostávání a zapomínání. Také nabádáme ke službě negramotným a potřebným z okolních vesnic. Podtrhujeme spíše povinnosti mládeže než její práva. Práva si vyslouží pouze řádným plněním povinností. Kdo se vyhýbá povinnostem, nemá nárok žádat práva.

Dodržování Svadharmy přináší pokrok
Uvědomte si, že léta strávená na fakultě jsou nejcennějšími léty vašeho života. Jestliže je promarníte ve lhostejnosti nebo nečinnosti, budete toho litovat do konce svého života. Že jste na této fakultě, je největší štěstí. Jestliže se kvůli nedbalosti nebo vrtošivosti nesplní vaše očekávání, ztráta je nenahraditelná.

Osvojíte si zde cenné lekce v nepřipoutanosti, láskyplné službě, bratrství, pokoře, upřímnosti, statečnosti a nebojácnosti. Chovejte je jako poklad, neboť vám poslouží jako opory, až vstoupíte do činného života.

Na této fakultě budete postupovat od menších pravd k větším, až najdete cestu k dosažení pravdy konečné. Neexistuje falešná nauka jako taková. Co se nazývá tímto jménem, je pouze výsledkem nevědomosti. Žádná faleš není úmyslná, je to jen pravda, kterou mlhy a tápání učinily nejasnou. Zbavíte se zamlžené vize a uvidíte jasně odhalenou konečnou

pravdu. Vzdáte se tápajících vědomostí a získáte svobodné, plné a jasné porozumění. To je účel všeho vyučování, všech osnov.

Nyní stojíte na prahu dlouhé cesty. Musíte se na ni lépe připravit. Musíte vědět, kam vede. Chraňte se rozptýlení, která vás potkají cestou a mohla by vás pokoušet k tomu, abyste vystoupili z vlaku a ztratili svůj cíl. Buďte vytrvalí ve víře, to vám urovná cestu. Důvěřujte učitelům, kteří vás povedou, a Bohu, který určí váš osud a obdaří vás silou a obživou.

Nenarušujte ani nezdržujte svou cestu propůjčením se divokým výbuchům zloby nebo nespokojenosti. Vaší žákovskou povinností (*dharm*a) je studovat. Učitelskou povinností je učit. V povinnosti, která je v souladu s vaší přirozeností (*svadharm*a), tkví bezpečí, pokrok a mír. Každý okamžik strávený mělkými zábavami je okamžik ztracený nebo přinášející škodu.

Dnešní studenti jsou tvůrci zítřka

Uvědomte si, že vy jste budovatelé, vůdci a průvodci zítřejší Indie. Bude to od vás vyžadovat silnější ramena, než má současná generace vůdců Indie, protože s postupujícími léty se břímě stává těžším. Vaše srdce se musí rozšířit, vaše inteligence zbystrit a vyjasnit, budete muset vykonat velké věci pro sebe a pro lidstvo.

Vy se musíte stát důkazem, že tento výchovný systém je dobrý a že si ho Indie musí osvojit pro pokrok svůj i pokrok lidstva. Proto po dobu, kterou zde trávíte, vstřebávejte tyto ideály povinnosti, oddanosti a disciplíny. Oddanost musí projít zkušebním ohněm kázně, musí být vedena ve směru povinnosti.

Dharmarádža, nejstarší z Pánduovců, byl dokonalým vtělením oddanosti pánu Kršnovi, ale měl po svém boku z jedné strany povinnost v osobě Ardžuny a z druhé strany kázeň v osobě Bhímy. Takto mohl přemoci nepřátele a korunovat se císařem.

Nepřecpávejte si hlavy trivialitami, které zaplňují sloupce časopisů, ani absurdními podrobnostmi o osobních životech populárních filmových herců. Nedejte se vzrušit vnějšími událostmi. Držte hlavy vysoko nad povodněmi a nedejte se strhnout a odplavit jako stébla sena.

Každý student musí pěstovat oddanost a víru

Oceňuji takového studenta, který není pouze akademicky zdatný, ale je též naplněn oddaností (*bhakti*) a láskou (*préma*) vůči každému. Student, který se umístil na prvním místě při univerzitních zkouškách, se k mé radosti jmenuje Prémánanda (láska a blaho)! Když byly ohlášeny výsledky a vešlo ve známost, že dosáhl tohoto jedinečného vyznamenání, studenti ho obklopili a žádali, aby jim dal cukrovinky. I já jsem ho požádal o bonbony. Víte, co mi odpověděl? Podržel moje ruce a řekl se zábleskem radosti v očích: „Bábo, ty jsi sladkost sama. Jak já mohu tobě dát sladkosti?“

Taková oddanost a víra musí být pěstována v každém studentovi. Buďte tak oddaní a disciplinovaní jako Ardžuna. Buďte tak inteligentní a silní jako Bhíma. Buďte vytrvalí a upřímní jako Dharmarádža. Pak vás nemůže postihnout nic zlého a každé vaše snažení bude korunováno vítězstvím.

Zde jsou čtyři zásady (začátek abecedy ABCD), kterým budete muset věnovat plnou pozornost:

1. Avatára následovat
2. Bojovat do konce
3. Čelit d'áblu
4. Dokončit až v cíli.

Následovat mistra znamená být poctivý. Čelit

d'áblu znamená překonat pokušení, která přicházejí, když se snažíte získat bohatství nebo prostředky pro život v pohodlí. Bojovat do konce znamená usilovat bez přestání, válčit proti šesti nepřátelům v čele s žádostivostí a posléze dokončit až v cíli znamená neustat, pokud není dosaženo cíle osvobození z nevědomosti a klamu. Tyto čtyři poučky jsou základem při sledování čtyř hlavních cílů života (*purušártha*), které rozvíjejí a zkrášlují vaši osobnost: poctivosti (*dharma*), bohatství (*artha*), žádostivosti (*káma*) a osvobození (*mókša*).

Budu vždy s vámi, ať jste kdekoliv, budu vás chránit a vést. Pokračujte na cestě beze strachu.

Pozvánka na Národní setkání

Milí Saí oddaní,
zveme Vás srdečně na celonárodní setkání, které se bude konat ve dnech 12. - 14. 6. 2016 v pěkném prostředí, opět v Domě ochránců přírody, Praha 4, Michelská 5 (nedaleko Sue Ryder Praha 4, kde pravidelně probíhají bhadžany). Dopravní spojení: tramvaj č. 24 z Karlova náměstí, autobusy č. 124 z Budějovické, 139, 150, 188, 196 z Kačerova – na zastávku Michelská. Na místě budou k dispozici teplé nápoje a voda a drobné občerstvení, stravování bude individuální v okolních stravovacích zařízeních. Kdo potřebuje vyřešit nocleh, obraťte se prosím na e-mail: info@sathyasai.cz

Další podrobnosti včetně upřesněného programu přineseme v dalším čísle, ale nebude chybět setkání se zajímavými hosty, zpívání bhadžanů, studijní kruh, sdílení příběhů a zážitků, promítání filmů a za příznivého počasí posezení u ohně. Již teď se na Vás všechny těšíme a věříme, že stejně jako minulý rok zažijeme společně pár příjemných dní s přáteli v Saí Milosti a Blaženosti.

Oslava Svámího narozenin

V sobotu 21. 11. se konalo setkání k oslavě Bábových 90. narozenin. Podle českého číslování jde o 89. narozeniny, ale v Indii se roky číslovají tak, že když se dítě narodí je mu již jeden rok, proto by bylo Svámímu o rok více než dle našeho číslování.

Setkání začalo zpíváním bhadžanů, následovala prezentace, která nám připomněla Svámího učení. Lída připravila vzpomínkovou prezentaci o aktivitách české Sái organizace za poslední roky. Svým vyprávěním doplněným promítanými fotografiemi nám připomněla část toho, co jsme v rámci Sái organizace společně zažili a podnikli. Současně během celého setkání probíhala výstavka fotoalb s fotografiemi z našich akcí. Dopolední blok byl zakončen vystoupením brněnské Musicy Sád hany s krásnými českými duchovními písněmi.

Po obědě jsme pokračovali představením o bohu slunce a lidských hodnotách spojeným s tancem, následoval film „Sai You Are“ - zfilmované vyprávění o Svámího dětství prokládané záběry z Prašánti Nilajam. Setkání jsme zakončili bhadžany s videodaršanem.

Setkání se účastnilo kolem 30 účastníků a všichni si odnesli hezký zážitek a inspiraci pro další duchovní cestu.

Úklid Krčského lesa

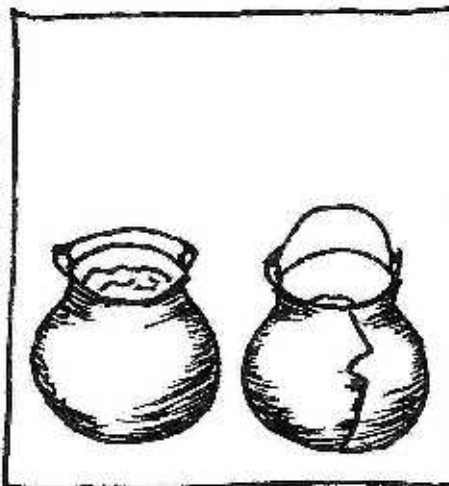
Dne 17. října 2015 zorganizovala Satja Sái organizace ČR dobrovolnickou akci úklidu Krčského lesa. Úklid proběhl ve spolupráci s příspěvkovou organizací Lesy hl. m. Prahy, která zajistila pytle na odpadky, rukavice a následný odvoz naplněných pytlů.

Tato akce byla součástí celosvětové iniciativy „Serve the Planet“, v rámci které Satja Sái organizace pořádá aktivity dobrovolné služby ve více než 50 zemích světa. Tato služba, stejně jako další, kterou se zabývají členové Satja Sái organizace, připomíná Sái Bábovo učení o pěti lidských hodnotách a umožňuje ho snadno uvést do praxe.

Úklidu se zúčastnilo 12 dobrovolníků včetně dětí. Dohromady jsme sesbírali 14 plných pytlů odpadků. I v relativně malém počtu lidí se tak podařilo dosáhnout něčeho hmatatelného, čehož si okamžitě povšimli i kolemjdoucí, kteří tuto službu okamžitě oceňovali. Věříme, že příští rok budeme tuto službu moci zopakovat, ideálně i ve větším měřítku.

Stránka (nejen) pro děti

AKTIVITY SATJA SÁÍ ORGANIZACE ČR

Kontakty:

Webové stránky: www.sathyasai.cz

Obecné informace: info@sathyasai.cz

Objednání knih, CD a DVD: objednavky@sathyasai.cz

Objednání časopisu: casopis@sathyasai.cz

Přehled plánovaných aktivit SSO v roce 2016:

10. - 12. 6. 2016 Národní setkání – viz. strana 22

12. - 14. 7. 2016 Konference mládeže v Indii – Sádhana lásky

26. 11. 2016 Oslava Svámího narozenin

22. 12. 2016 Vánoční setkání

Bližší informace o akcích přineseme v dalších číslech, nebo je žádejte na: info@sathyasai.cz.

Milí čtenáři, přejeme Vám všem rok 2016 plný Sáí Milosti!

Pravidelná setkání v Praze:

Pravidelná bhadžanová setkání každý čtvrtek od 18 hodin

Od začátku dubna probíhají veškeré aktivity pražského Sáí centra na adrese:

Domov seniorů Sue Ryder, Michelská 1/7, 140 00 Praha 4 - v sále Zátíší.

Dopravní spojení: Tramvaje č. 6 a 11, autobusy č. 124, 139, 150, 188, 196 - zastávka Michelská.

Více informací na: info@sathyasai.cz nebo na tel. čísle 774 829 043 (Pavel).

Studijní kruh

Vždy 2. čtvrtek v měsíci od 17:00 bude probíhat před bhadžanovým setkáním pravidelný studijní kruh, a to na výše uvedeném místě v Domově seniorů Sue Ryder.

Mimopražská setkání se zpíváním duchovních písní:

Nové Strašecí - jednou měsíčně, každou třetí neděli v měsíci od 14 hodin

Termíny: 20. 3., 17. 4. 2016

Adresa a bližší info: nove.straseci@sathyasai.cz nebo tel. 313 572 933 (Standa a Jindra).

Sáí skupina Brno - mimo prázdnin každou první neděli v měsíci od 15 hodin

Termíny: 6. 3., 3. 4. 2016 v čajovně na Mendlově nám. 11, čtyři zastávky tramvají č. 1 od Hlavního nádraží. Bližší info na tel. 731 737 432 (Týna).

Aktivity služby

Átmaséva v Hohenpriessnitzu v Německu:

K této aktivitě je stále možné se připojit. Bližší info vám podá Tomáš na tel. 776 873 219.

K tomuto tématu si můžete též přečíst „Rozhovor s Markusem“ v číslech 113 a 114 časopisu.

Aktivity mládeže

Probíhají občasně schůzky mládeže a různé mládežnické projekty. Pokud byste se rádi zapojili, kontaktujte nás e-mailem na: info@sathyasai.cz.

Vzdělávací aktivity

Evropské Satja Sái vzdělávání – ESSE – Komplexní systém vzdělávání v lidských hodnotách a duchovním učení **pro dospělé**. Více na: info@sathyasai.cz.

Knihovna – knihy, časopisy, audio- a videokazety, CD, DVD v češtině i v angličtině si můžete zapůjčit v Sái centru Praha na každém setkání.

Vydávání knih, CD, DVD – přehled na webových stránkách – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat mailem na: objednavky@sathyasai.cz.

Časopis Sái Rám – je vydáván jednou za dva měsíce; obsahuje Sái Bábovy promluvy, další texty, aktuální informace o aktivitách Satja Sái organizace – možno zakoupit na našich setkáních nebo objednat na emailu: casopis@sathyasai.cz. V elektronické podobě lze časopis stáhnout z webových stránek.

Z obsahu tohoto čísla:

název	strana	název	strana
Promluva I. – Mnoho cest	2	Promluva III. – První čtyři písmena abecedy	18
Sái inspiruje	5	Pozvánka na Národní setkání	20
Gíta váhiní – Svaté slovo boží	7	Oslava Svámího narozenin, Úklid Krčského lesa	21
Promluva II. – Zkoumejte, zakoušejte	15	Stránka (nejen) pro děti	22
Sái inspiruje	17,24	Kontakty, aktivity SSO	23-24

© Autorská práva na převzaté texty vlastní, s výjimkou textů původních, Sri Sathya Sai Books & Publications Trust (dále „SSSBPT“), Prašánti Nilajam, Indie a nikdo nemá právo tyto texty, ani jejich části, přetisknout bez povolení SSSBPT.

Písemný kontakt: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00, e-mail: info@sathyasai.cz

Objednávky knih, CD a DVD na: objednavky@sathyasai.cz

Objednávky časopisu na: casopis@sathyasai.cz

Předplatné na rok 2016 pro předplatitele z Čech činí 245,- Kč.

Předplatné zasílejte na konto: 51-0661630237/0100, variabilní symbol 23, možno též použít složenku typu A, adresa: Satja Sái vzdělávací centrum, Husinecká 4, Praha 3, 130 00.

**Když rozpoznáte boží jiskru v sobě, rozpoznáte ji ve všech.
To je cílem vzdělávání...**

Z výroků Satja Sái Báby